

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 9 februari 1928 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckta motioner om höjd pension åt förre vaktmästaren Nils Modén.

I två till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisade likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren under nr 19 av herr *J. P. Johansson* och den andra inom andra kammaren under nr 16 av herr *Olofsson* i Digernäs jämte tre av kammarens övriga ledamöter, har hemställts, »att riksdagen från och med i år beviljar förre vaktmästaren *Nils Modén* i Östersund en årlig pension, som motsvarar den pension han skulle ha åtnjutit, om han tjänstgjort i fulla 35 år».

Beträffande motiveringen för detta yrkande får utskottet hänvisa till motionen nr 16 i andra kammaren.

Av tillgängliga handlingar i ärendet inhämtas, att *Modén*, som är född den 19 oktober 1856, den 30 april 1894 inträtt i riksbankens tjänst såsom vaktmästare vid avdelningskontoret i Östersund. *Modén*, som den 19 oktober 1921 uppnått pensionsåldern, har genom särskilda beslut av fullmäktige i riksbanken erhållit tillstånd att kvarstå i tjänst till och med den 19 oktober 1926 eller den dag, då han uppnått 70 års ålder. Från och med den 20 oktober 1926 beviljades han avsked från sin tjänst, varvid han — som vid avgången kunde räkna en tjänstetid av nära 33 år — i enlighet med gällande bestämmelser i fråga om rätt till pension för ordinarie tjänstemän vid riksdagens verk förklarades berättigad att efter avgången under sin återstående livstid åtnjuta avkortad pension till belopp av 1,512 kronor.

Sedan styrelsen för avdelningskontoret i Östersund — under åberopande av *Modéns* höga ålder samt redlighet och nit i tjänsten — hos fullmäktige gjort framställning om vidtagande av åtgärd för beredande av hel pension åt *Modén*, hemställde fullmäktige hos bankoutskottet vid 1927 års riksdag, att utskottet ville utverka riksdagens medgivande till att *Modén* finge, utan hinder av gällande bestämmelser, från dagen för avgången komma i åtnjutande av oavkortad pension med 1,716 kronor årligen.

Genom beslut den 1 mars 1927 fann utskottet den av fullmäktige gjorda framställningen icke föranleda något utskottets åtgärd.

Av den lämnade redogörelsen framgår, att *Modén* vid sin avgång ur tjänst erhållit den pension, som enligt gällande bestämmelser tillkommer honom. Vid sådant förhållande och då några särskilda omständigheter av

Utskottet.

beskaffenhet att bära medföra höjd pension i förevarande fall icke blivit visade, har utskottet ansett sig icke kunna biträda det i motionerna ställda förslaget. Enligt utskottets mening skulle ett bifall till nämnda förslag vara ägnat att medföra betänkliga konsekvenser beträffande pensionering icke blott av personal vid riksdagens verk utan även av befattningshavare inom statsförvaltningen i allmänhet.

Det må i detta sammanhang framhållas, att på grund av det lämnade medgivandet för Modén att kvarstå i tjänst intill 70 års ålder hans pension i förhållande till det belopp, som skulle hava utgått därest han fått avgå ur tjänst vid pensionsålderns inträde, blivit höjd med $\frac{5}{35}$ av pensionsunderlaget.

På grund av det anförda hemställer utskottet,

att förevarande motioner I: 19 och II: 16 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 februari 1928.

På bankoutskottets vägnar:

C. E. SVENSSON.

Närvarande: Se anteckning å utlåtande nr 6.
